

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 2T/168/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316010930
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Lacová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2021:8316010930.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Senát Okresného súdu Humenné v zložení: JUDr. Lucia Lacová, predsedníčka senátu, prísediaci Y. H.Č. a prísediaci E. B., dňa 29. apríla 2021 v Humennom na hlavnom pojednávaní v trestnej veci proti obžalovanému: E. M., narodený XX.XX.XXXX v P., trvale bytom J. č. XXXX/X, XXX XX P., jednomyselne takto

rozhodol:

Obžalovaný E. M., narodený XX.XX.XXXX v P., trvale bytom J. č. XXXX/X, XXX XX P.,

vzhľadom na právoplatne uznanú vinu za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona Rozsudkom Okresného súdu Humenné č.k. 2T/168/2016-341 zo dňa 15.01.2020, v spojení s Uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 8To/19/2020-370 zo dňa 25.06.2020,

s a o d s u d z u j e :

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona pri prevahe priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona oproti žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, za použitia § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 39 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s § 46 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody na 2 (dva) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený Trestným rozkazom Okresného súdu Humenné č.k. 3T/65/2016-146 zo dňa 20.10.2016 podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 3 (tri) mesiace nepodmienečne, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 01.12.2016 bola Okresnému súdu Humenné doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Humenné č. k. XPv XXX/XX/XXXX-XX zo dňa 29.11.2016 na obvineného E. M.Č., narodeného XX.XX.XXXX v P., trvale bytom J. č. XXXX/X, XXX XX P., stíhaného pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona, pretože najmenej od mesiaca jún 2016 si kupoval a iným spôsobom zadovážoval psychotropné látky obsahujúce účinnú látku metamfetamín, ktoré v rôznych množstvách u seba prechovával a taktiež v rôznych množstvách tento metamfetamín predával za rôzne sumy aj iným spotrebiteľom v P., od ktorých si vopred alebo až následne vypýtal finančné prostriedky, medzi ktorých patrilo aj C. L. a H. C., obaja z P., a to až do dňa 23.09.2016, kedy pri osobnej prehliadke vydal polícii 1 kus

zatavenej injekčnej striekačky naplnenej neznámou bielou kryštalickou látkou do objemu cca 4 dielikov, ako aj u neho bol nájdený 1 kus zatavenej injekčnej striekačky so stopovým množstvom neznámej bielej kryštalickej látky, kde podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Košice sp. zn. J.-F.-F.-U.-XXXX/XXXX zo dňa 13.10.2016 sa u predmetu skúmania č. 1 jednalo o metamfetamín o celkovej hmotnosti 0,21 g so stanoveným 79,9 % obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť od 4 do 17 obvykle jednorazových dávok drogy, schopných ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom podľa zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok, teda neoprávnene kúpil, predal, zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku.

V uvedenej trestnej veci bol obžalovaný rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 2T/168/2016-341 zo dňa 15.01.2020 uznaný vinným zo spáchania vyššie uvedenej trestnej činnosti, za čo mu bol uložený trest domáceho väzenia v trvaní 3 (troch) rokov, po dobu výkonu ktorého bol povinný sa zdržiavať každý pracovný deň v čase od 20,00 hod. do 5,00 hod. nasledujúceho dňa a v dňoch pracovného pokoja a voľna po celý deň vo svojom obydľí na adrese J. XXXX/X, P., vrátane k nemu prináležiacich priestorov, viesť riadny život a podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami. Zároveň po dobu výkonu trestu domáceho väzenia môže odsúdený opustiť svoje obydľie len po predchádzajúcom súhlase probačného a mediáčného úradníka, a len z naliehavého dôvodu a na nevyhnutne potrebný čas. Tento čas sa započítava do výkonu trestu. Pre prípad neplnia obmedzenia alebo povinnosti vyplývajúcej z trestu domáceho väzenia alebo marenia výkonu kontroly technickými prostriedkami, súd by trest premenil na nepodmienečný trest odňatia slobody tak, že nevykonaný deň trestu domáceho väzenia sa rovná jednému dňu nepodmienečného trestu odňatia slobody, a zároveň by rozhodol o spôsobe výkonu tohto trestu.

Uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 8To/19/2020-370 zo dňa 25.06.2020 bol uvedený rozsudok zrušený v časti výroku o treste na základe odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné proti výroku o treste, inak rozsudok zostal nezmenený.

Súd vytyčil hlavné pojednávanie na deň 29.04.2021, na ktorom bol obžalovaný poučený podľa § 277a ods. 1 Trestného poriadku, pretože došlo k zmene obsadenia senátu z dôvodu odchodu do starobného dôchodku sudcu JUDr. Ivana Roháča, predchádzajúceho predsedu senátu, pričom obžalovaný so zmenou obsadenia senátu nesúhlasil. V danej veci sa však hlavné pojednávanie vykonávalo po odvolacom konaní, v ktorom bol pôvodný rozsudok - Rozsudok Okresného súdu Humenné č.k. 2T/168/2016-341 zo dňa 15.01.2020 zrušený len vo výroku o treste Uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 8To/19/2020-370 zo dňa 25.06.2020, pričom výrok o vine obžalovaného zostal nedotknutý. Vzhľadom na túto skutočnosť súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie len v súvislosti s novým rozhodnutím o treste obžalovaného, o čom bol obžalovaný poučený.

V rámci doplnenia dokazovania v zmysle vyššie uvedeného uznesenia Krajského súdu v Prešove súd pri novom rozhodovaní o treste u obžalovaného E. M., keďže vina u obžalovaného zostala nedotknutá, na hlavnom pojednávaní dňa 29.04.2021 opäť vykonal výsluch obžalovaného k jeho osobným pomerom a zabezpečil vykonanie listinných dôkazov - podstatného obsahu spisov Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/57/2014 a Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/65/2016, a to najmä rozhodnutí súdov vo veci samej.

K o s o b e :

Obžalovaný pri svojom výsluchu k osobným pomerom uviedol, že v súčasnosti žije v byte na adrese trvalého pobytu so svojou XX-ročnou s matkou, ktorá má zdravotné problémy, a o ktorú sa stará. Obžalovaný pracuje v spoločnosti TARB-STAV, s.r.o., so sídlom v P., a to odo dňa 26.03.2021 na dobu neurčitú ako priemyselný kamenár s priemerným mesačným príjmom cca 900,00 Eur. Je rozvedený, má dve plnoleté deti. Ďalej uviedol, že ako kamenár pracuje už 25 rokov, a od doby spáchania skutku, teda 5 rokov, vždy pracoval, a to na iné pracovné zmluvy alebo dohody o vykonaní práce. Od skutku, pre ktorý je stíhaný v tomto konaní, nadobudol presvedčenie, že sa za ten čas riadne zaradil do spoločnosti a vedie usporiadaný, normálny život, nespáchal žiadny iný trestný čin ani priestupok. Snaží sa pôsobiť ako osveťa proti tejto drogovej činnosti. Od tej doby nepoužil a ani v súčasnosti neužíva žiadne zakázané látky, ktoré nepatria k životu, pretože sa ponaučil a neberie žiadne drogy. Alkohol a cigarety požíva iba výnimočne.

V správe o povesti mesta P. (čl. 390) je obžalovaný hodnotený kladne, v mieste bydliska má nadštandardne dobré vzťahy, pracuje v stavebnej firme a býva s matkou.

Na základe vykonaných lustrácií mal súd za preukázané, že obžalovaný má 5 záznamov v odpise z Registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (čl. 392-393), a to rozhodnutie Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/383/1998 zo dňa 11.09.1998, pri ktorom sa na páchatel'a hľadí akoby nebol odsúdený; rozhodnutie Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/15/2014 zo dňa 30.01.2014, pri ktorom sa na páchatel'a hľadí akoby nebol odsúdený; rozhodnutie Okresného súdu Humenné sp. zn. 0T/20/2014 (súd pri štúdiu spisu zistil, že zrejme ide o chybu v písaní a správna sp. zn. je 2T/20/2014), pri ktorom sa na páchatel'a hľadí akoby nebol odsúdený; rozhodnutie Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/57/2014 zo dňa 15.04.2014 - ide o rozhodnutie, pri ktorom oproti času rozhodovania Krajského súdu v Prešove nastala zmena v tom, že sa obžalovaný osvedčil ku dňu 13.10.2020; rozhodnutie Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/65/2016 zo dňa 20.10.2016, pri ktorom je evidované vykonanie trestu odňatia slobody dňom 06.03.2017.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/57/2014 súd zistil, že Trestným rozkazom č.k. 3T/57/2014-34 zo dňa 15.04.2014 súd uznal E. M. za vinného z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, za čo bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Tento trestný rozkaz bol obžalovanému doručený dňa 14.06.2014 a právoplatnosť a vykonateľnosť nadobudol dňa 24.06.2014. Uznesením č.k. 3T/57/2014-82 zo dňa 26.10.2017 Okresný súd Michalovce rozhodol podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona, že odsúdený sa neosvedčil a trest v trvaní 8 mesiacov vykoná, uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 28.02.2018. Na výkon tohto trestu obžalovaný nastúpil 13.11.2018, pričom Uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 6Pp/16/2019 zo dňa 16.04.2019 súd rozhodol, že odsúdeného E. M., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom J. X, P., t.č. v ÚVTOS F., podmienne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený Trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce č. k. 3T/57/2014-34 zo dňa 15.04.2014, a zároveň za nevykonaný zvyšok trestu mu bola uložená skúšobná doba v trvaní jedného roka.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/65/2016, súd zistil, že Trestným rozkazom č.k. 3T/65/2016-146 zo dňa 20.10.2016, súd E. M., uznal za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 3 mesiace nepodmienne, a pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Tento Trestný rozkaz bol obžalovanému doručený dňa 10.11.2016. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 19.11.2016. Tento trest bol vykonaný dňa 06.03.2017.

Z lustrácie v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov (čl. 402-404) súd zistil, že obžalovaný má evidované len 2 priestupky oba spáchané v roku 2020, pričom ide o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu riešený napomenutím, a priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, za ktorý mu bola uložená bloková pokuta vo výške 250,00 Eur. Odpoveď na lustráciu v rezorte Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (čl. 394-397) obsahuje 5 záznamov, v ktorých bola obžaloba pre skutky spáchané obžalovaným podaná na súd, pričom tieto konania sa zhodujú s výsledkom lustrácie v Registri trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, vrátane žalovaného skutku. Odpoveď na lustráciu v STA (čl. 398) obsahuje 3 záznamy a odpoveď na lustráciu v databáze súdov v CDB obsahuje 18 záznamov (čl. 399-401).

T r e s t :

Súd pri rozhodovaní o uložení druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona s ohľadom na § 2 ods. 12 Trestného poriadku, pričom zohľadnil najmä spôsob spáchania skutku a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ale aj samotnú osobu páchatel'a - obžalovaného, jeho pomery, či možnosti jeho nápravy.

Pri posudzovaní povahy spáchaného trestného činu obžalovaným, s prihliadnutím na druh a význam porušeného záujmu chráneného trestným zákonom, na konanie charakterizujúce objektívnu stránku

zločinu a formu zavinenia, súd dospel k záveru, že v danom prípade ide o typovo závažnejšiu trestnú činnosť. Pri žalovanom trestnom čine podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona je v osobitnej časti zákona stanovená sadzba trestu odňatia slobody na 3 až 10 rokov.

Vykonaným dokazovaním v zmysle zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Prešove súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona. Obžalovaný už bol v minulosti za trestný čin odsúdený, a to aj za drogovú trestnú činnosť, čo súd vyhodnotil ako rovnorodú (druhovú) recidívu a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. V zmysle takto ustálených zistení, pri prevahe priťažujúcej okolnosti oproti žiadnej poľahčujúcej okolnosti, súd postupom podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona upravil spodnú hranicu trestnej sadzby, ktorú zvýšil o jednu tretinu, teda na 5 rokov a 4 mesiace.

Obžalovaný bol odsúdený Trestným rozkazom Okresného súdu Humenné č.k. 3T/65/2016-146 zo dňa 20.10.2016 pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorý mu bol do vlastných rúk doručený dňa 10.11.2016, a kedy v súlade s ustanovením § 353 ods. 8 Trestného poriadku nastali účinky spojené s vyhlásením odsudzujúceho rozsudku. Vzhľadom nato, že žalovaný skutok mal obžalovaný páchať najmenej od mesiaca jún 2016, teda skôr ako bol súdom prvého stupňa odsúdený za iný jeho trestný čin, čo nastalo dňom 10.11.2016 Trestným rozkazom Okresného súdu Humenné č.k. 3T/65/2016-146 zo dňa 20.10.2016, boli v danej veci pri ukladaní trestu u obžalovaného splnené zákonné podmienky pre uloženie súhrnného trestu za viacčinný súbeh prečinu a zločinu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Súd preto postupom podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 41 ods. 2 Trestného zákona upravil aj hornú hranicu trestnej sadzby trestného činu z nich najprísnejšieho (trestný čin podľa § 172 ods.1 Trestného zákona), ktorú zvýšil o jednu tretinu, teda na 11 rokov a 6 mesiacov.

Súd v prípade obžalovaného na základe vykonaného dokazovania a príslušných zákonných ustanovení ustálil, že v danej veci je nevyhnutné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody.

V súlade so zásadou individualizácie trestu a pri použití inštitútu mimoriadneho zníženia trestu súd zisťoval okolnosti prípadu a pomery páchatela, ktoré starostlivo a dôkladne zvažil, ako aj okolnosti rozhodné pre posúdenie možnosti nápravy páchatela, bral do úvahy jeho doterajšie správanie, príčiny, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu, prostredie v ktorom žije a či sa v minulosti už dopustil takého protiprávneho konania.

Čo sa týka výmery samotného trestu, súd pri jeho ukladaní využil zákonnú možnosť mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona v súlade s obmedzeniami v ods. 3 citovaného ustanovenia a obžalovanému uložil trest odňatia slobody na 2 (dva) roky nepodmienečne, pretože vzhľadom na pomery páchatela v čase ukladania trestu má súd zato, že použitie trestnej sadzby upravenej v zmysle ustanovení Trestného zákona, teda 5 rokov 4 mesiace - 11 rokov 6 mesiacov, by bolo pre páchatela neprimerane prísne. Zároveň na tomto mieste súd poukazuje, že pre naplnenie zákonom predpokladaného účelu trestu je okrem iného dôležitá aj včasnosť jeho uloženia páchatelovi, preto s poukazom aj na samotnú dĺžku trestného konania, ktorá je takmer 5 rokov, a počas ktorej obžalovaný viedol riadny život, je súd presvedčený, že na nápravu páchatela a zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj uloženie trestu kratšieho trvania.

Pri posudzovaní osoby páchatela, súd dospel k záveru, že u obžalovaného bolo preukázané, že sa za posledných 5 rokov, teda za dobu od spáchania predmetného skutku, nedopustil žiadneho protiprávneho konania, pre ktoré by bol trestne stíhaný, o čom svedčia výsledky vykonaných lustrácií, najmä odpis z Registra trestov Generálnej prokuratúry SR. Žalovaný skutok je jediným, resp. posledným konaním obžalovaného, ktoré sa dá v danom prípade posúdiť ako recidíva drogovej trestnej činnosti, pričom od tohto skutku u obžalovaného nedošlo k opakovaniu protiprávneho konania v súvislosti s drogovou trestnou činnosťou. Súd nemal dôvod neveriť tvrdeniu obhajoby, že obžalovaný svoje konanie ľutuje, s poukazom na jeho správanie sa od spáchania žalovaného skutku, ktoré potvrdzuje, že sa naozaj zo svojej minulosti ponaučil, zmenil svoje negatívne chovanie, vyhýba sa drogovému prostrediu a nepožíva omamné a psychotropné látky.

Súd mal rovnako za preukázané, že obžalovaný sa opäť zaradil do spoločnosti a vedie usporiadaný život, o čom svedčí aj kladné hodnotenie osoby obžalovaného z miesta trvalého bydliska. Ďalej súd

považuje za dôležité zdôrazniť, že obžalovaný má osvojené pracovné návyky, aktuálne pracuje ako stavebný kamenár v stavebnej spoločnosti TARB-STAV, s.r.o. so sídlom v P., má pravidelný príjem vo výške priemerne 900,00 Eur mesačne, čo vzhľadom na možnosti a nepriaznivú situáciu na trhu práce v regióne, kde obžalovaný žije, je naozaj možné považovať za nadpriemerný príjem. Súd teda vyhodnotil, že u obžalovaného nastala pozitívna zmena v spôsobe života a došlo u neho k výraznej náprave.

Obžalovaný sa navyše osobne stará o svoju XX-ročnú matku, u ktorej je vzhľadom na vysoký vek a zdravotný stav jej odkázanosť na obžalovaného postupom času stále väčšia. Súd aj túto skutočnosť s poukazom na § 34 ods. 3 Trestného zákona, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jeho blízke osoby, ako aj na vyššie uvedené preukázané skutočnosti odôvodňujúce záver, že u obžalovaného došlo k náprave, vyhodnotil ako mimoriadne okolnosti spočívajúce v osobných pomeroch obžalovaného a ukladal trest za použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona (R 3/1970: Mimoriadne pomery páchatel'a, ktoré odôvodňujú mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, môžu spočívať aj v tom, že sa páchatel' stará o osoby, ktoré sú na jeho výživu alebo výchovu odkázané. TZ nevyžaduje, aby v takýchto prípadoch išlo o povinnosť vyplývajúcu zo zákona. Môže ísť aj o povinnosť, ktorá vyplýva z morálnych zásad spoločnosti.)

Ak by súd vyhovel návrhu prokuratúry prednesenému v záverečnej reči na uloženie súhrnného trestu odňatia slobody pri spodnej hranici trestnej sadzby, ktorá v prípade obžalovaného po úprave predstavuje 5 rokov a 4 mesiace trestu odňatia slobody, bolo by to neprimerane prísne. Tak ako súd už vyššie uviedol, u obžalovaného mal za preukázané, že tento vedie od spáchania skutku riadny život, pracuje a stará sa o svoju matku. V prípade odsúdenia a vykonania trestu odňatia slobody v prokuratúrou navrhovanej výške by toto nepriaznivo zasiahlo do života obžalovaného. Po vykonaní tak prísneho trestu odňatia slobody by sa obžalovaný oveľa ťažšie znova zaradil do spoločnosti najmä z dôvodu dlhotrvajúcej izolácie a nevyhnutného prispôsobenia sa životu v prostredí iných odsúdených páchatel'ov trestných činov v ústave na výkon trestu odňatia slobody, čo má v konečnom dôsledku často negatívny dopad na odsúdeného a zvyšuje riziko recidívy protizákonného konania po prepustení páchatel'a na slobodu. Ako ďalší dôvod neprimeranosti uloženia trestu odňatia slobody v zmysle návrhu prokuratúry súd vyhodnotil aj samotný vek obžalovaného, ktorý by po vykonaní tak prísneho trestu a prepustení na slobodu dosiahol vek takmer XX rokov. V takomto veku, blízkom dôchodkovému veku, je mimoriadne ťažké sa znova zamestnať, a to aj s ohľadom na región, v ktorom obžalovaný žije, znova sa zaradiť do spoločnosti a viesť riadny život, čo tiež zvyšuje pravdepodobnosť novej recidívy a návratu k páchaniu trestnej činnosti, aby si obžalovaný zabezpečil prostriedky na základné životné potreby.

Zároveň súd poukazuje, že uložený trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti), a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Individuálna prevencia teda spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných, potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiaduce. Varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Pri takto charakterizovanom účele trestu, vzhľadom na to, že ukládanie trestov má nielen individuálny, ale aj generálny preventívny charakter, napriek tomu, že súd dospel k záveru, že u obžalovaného už k individuálnej náprave došlo, pretože ďalej nepácha trestnú činnosť a vedie riadny život, uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody tak, aby aj spoločnosť v zmysle generálnej prevencie vedela, že za takéto protiprávne konanie, ktorého sa dopustil obžalovaný, je v konečnom dôsledku páchatel' spravodlivo potrestaný.

Vzhľadom na všetky zistené a vyššie uvedené skutočnosti sa súd domnieva, že dĺžka uloženého trestu obžalovanému po jeho mimoriadnom znížení je dostačujúca na zabezpečenie účelu trestu a súd ho preto považuje za primeraný a spravodlivý.

Súd obžalovaného zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona vzhľadom na to, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody.

Zároveň súd v súlade s § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený Trestným rozkazom Okresného súdu Humenné č.k. 3T/65/2016-146 zo dňa 20.10.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Záverom súd dodáva, že sa nestotožnil s návrhom obhajoby na uloženie alternatívneho trestu vo forme trestu domáceho väzenia, pretože v danom prípade súd musel obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v súlade s druhou vetou § 34 ods. 6 Trestného zákona. Zároveň súd dopĺňa, že uložiť obžalovanému trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu nebolo možné s ohľadom na § 49 ods. 2 Trestného zákona, keďže obžalovaný sa dopustil žalovaného úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia Trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce č. k. 3T/57/2014-34 zo dňa 15.04.2014. Uvedený rozhodnutím mu bol okrem iného výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 24 mesiacov, ktorá začala plynúť dňa 24.06.2014 (t. j. do 24.06.2016), pričom žalovaný skutok mal spáchať najmenej od mesiaca jún 2016, a teda dopustil sa ho v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Výrok o uloženom treste bol v senáte prijatý v pomere hlasov 3:0, teda jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Humenné. Odvolanie má odkladný účinok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately plynie lehota samostatne. Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.